

Józef Okolski

Przemówienie w imieniu Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego

---

Palestra 31/10-11(358-359), 18

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PRZEMÓWIENIE W IMIENIU RADY WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI UNIwersYTETU WARSZAWSKIEGO

— DOC. JÓZEF OKOLSKI

„Chciałbym przede wszystkim w imieniu Dziekana Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, a także w imieniu Rektora Uniwersytetu serdecznie podziękować władzom palestry, a w szczególności kierownictwu Ośrodka Badawczego Adwokatury, za zaproszenie naszego Wydziału do wzięcia udziału w tej sesji. Uważamy, że przejęcie przez nasz Wydział patronatu nad sesją pt.: Adwokatatura polska w służbie nauki prawa — jest dla nas wielkim zaszczytem i źródłem satysfakcji.

Związki między adwokatami, sędziami, prokuratorami i praktykami wymiaru sprawiedliwości z jednej strony a naukowcami z drugiej są tak bliskie i ściśle, że trudno wyobrazić sobie wykonywanie naszych zawodów bez wzajemnej współpracy. Jest ona dla nas bardzo pożyteczna. Od samego początku powstania warszawskiej Szkoły Prawa współpraca ta rozwijała się w sposób bardzo ścisły. W trudnych chwilach dla naszego kraju, których, jak wiemy, było wiele w burzliwej historii Polski, adwokaci — podobnie jak i naukowcy, jak wszyscy pracownicy — bardzo przejęci losami naszego społeczeństwa i losami naszego narodu, zawsze spieszyli z pomocą w odbudowie szkolnictwa, w odbudowie Wydziału Prawa, a także współtworzyli i rozwijali potem ten Wydział. Właśnie adwokaci byli pierwszymi na salach wykładowych, na katedrach i starali się pomagać, kształtować kadry prawnicze w służbie naszego społeczeństwa.

Sądzymy, że martwa byłaby nauka prawa bez konfrontacji z praktyką, bez tych kasusów prawniczych, tak lubianych i cennionych przez studentów, które my właśnie czerpiemy ze skarbnicy doświadczeń adwokatów. Myślę, że integracja nauki z praktyką wymiaru sprawiedliwości przyczyni się do siły naszych środowisk, co może mieć znaczenie ogólnospołeczne dla wzmocnienia rangi i kultury prawa w naszym społeczeństwie.

My, naukowcy, wiemy, że naszym głównym zadaniem jest nauczanie studentów, przygotowywanie do zawodu przyszłych adwokatów, sędziów, prokuratorów. I zdajemy też sobie sprawę z tego, że aby móc nauczać, trzeba się przede wszystkim samemu wiele nauczyć. Jestem przekonany, że dzisiejsza sesja będzie właśnie tą wspianiałą okazją dla nas, iż będzie można wiele z niej skorzystać. Obecność wielu wybitnych przedstawicieli palestry jest tego najlepszą gwarancją”.